

har retsvirkninger, jfr. § 22, og hvorfra fristen for fremsættelsen af indsigelser efter § 24 løber.

Det må påregnes, at den hidtidige praksis for så vidt angår forslag til bygningsvedtægter og byplanvedtægter vil blive stort set opretholdt. Efter boligministeriets bekendtgørelse af 30. maj 1968 om offentlig bekendtgørelse af forslag til bygningsvedtægter m.v. skal bekendtgørelse om fremlæggelse af forslagene til eftersyn ske i de lokale dagblade, der har almindelig udbredelse i kommunen, og i øvrigt på den på stedet brugelige måde.

Det er i øvrigt tanken, at den enkelte kommune selv må afgøre, hvilke eventuelle yderligere offentliggørelsesformer der skal tages i anvendelse.

Spørgsmål 5.

Ad § 24. Udvalget udbeder sig ministerens begrundelse for at fastsætte fristen til 2 måneder.

Svar:

§ 24 indeholder, sammenholdt med § 27, to ændringer i forhold til de gældende bestemmelser i byplanloven og byggeloven.

Den ene ændring vedrører indsigelsesfristens længde. Efter de gældende bestemmelser er minimumsfristen for fremsættelse af indsigelser og ændringsforslag til et forslag til byplanvedtægt eller bygningsvægt fastsat til 6 uger regnet fra offentliggørelsen af det pågældende forslag. Denne frist foreslås i § 24 forlænget med 2 uger, således at der kommer til at gå mindst 2 måneder fra offentliggørelsen af et lokalplanforslag, før kommunalbestyrelsen kan vedtage planen endeligt.

Den anden ændring vedrører de tilfælde, hvor der rettidigt er fremsat indsigelser eller ændringsforslag til et offentliggjort lokalplanforslag. For at sikre en vurdering af fremkomne indsigelser m.v. foreslås det, at der skal medgå mindst en måned fra udløbet af indsigelsesfristen, før kommunalbestyrelsen kan vedtage planen endeligt, jfr. § 27, stk. 1. Den samlede periode, der medgår inden den endelige vedtagelse af planen, bliver således på i alt 3 måneder. En tilsvarende regel findes hverken i byplanloven eller byggeloven.

De foreslåede ændringer er en konsekvens af den betydende decentralisering, der tilsigtes med lovforslaget, og er udtryk for et ønske om at tilvejebringe en balance mellem på den ene side hensynet til en aktiv borgerdeltagelse i planlægningen og på den anden side hensynet til, at kommunalbestyrelsens planlægningsarbejde kan nyde fremme.

Spørgsmål 6.

Ad § 20: Hvor udførlig skal redegørelsen i § 20 være?

Svar:

Redegørelsen for, hvorledes en lokalplan forholder sig til dispositionsplanen og til den øvrige planlægning, der måtte være udført for det område, lokalplanen omfatter, har — i betragtning af den udstrakte decentralisering — to funktioner.

For det første vil redegørelsen, der skal offentliggøres samtidig med forslaget til lokalplan, illustrere sammenhængen i planlægningen og dermed udgøre en påkrævet baggrund for de berørte ejeres og lejerers forståelse og vurdering af planforslaget. I tilfælde, hvor der efter § 21, stk. 1, offentliggøres alternative forslag, må redegørelsen belyse forskellen mellem alternativerne og deres forudsætninger og konsekvenser, og redegørelsen vil da også tjene som grundlag for den offentlige debat.

For det andet har redegørelsen for lokalplanens forhold til dispositionsplanen (herunder en § 15-ankendt plan) og — i mange tilfælde — også til regionplanlægningen og eventuelle landsplandirektiver stor betydning for amtsrådet/hovedstadsrådet, der efter § 25 skal påse, at lokalplanen er i overensstemmelse med denne overordnede planlægning.

Redegørelsen skal ikke være mere omfattende, end at de nævnte funktioner kan opfyldes.

Som anført i bemærkningerne til § 20 må det antages, at redegørelsen i mange tilfælde vil kunne svare til den motiverede indstilling, som forelægges kommunalbestyrelsen samtidig med forslaget til lokalplan.

Under det vejledningsarbejde, som miljøministeriet vil forestå, agtes også det heromhandlede spørgsmål belyst nærmere.